

[Arne Bjerregaard]

lysende klart er det da, at hvis vi ikke gør noget, vil hr. Ove Jensen og Tolvmandsforeningens synspunkter sejre. Ønsker vi ikke dette, kræves der en aktiv indsats fra politisk hold her og nu og i fremtiden, en vis nytænkning og en væsentlig reduktion af politiske og ideologiske spærrebomme. På grundlag af landbrugsministerens forslag om fremtidens landbrugspolitik har regeringspartierne taget stilling til spørgsmålet; vi vil gribe aktivt ind, hvilket vi i kristeligt folkeparti hilser med stor tilfredshed.

Vi er i kristeligt folkeparti af den opfattede vedrørende den fremtidige landbrugsstruktur, at vi netop gennem restriktioner kan bevare små, middelstore og store landbrug, og at vi derved bedst vil kunne udnytte fremtidens muligheder, fordi vi derved bevarer og udvikler en fleksibilitet, som er en væsentlig forudsætning for udnyttelse af de nævnte muligheder. Tør vi, og kan vi blive enige om at tage de nødvendige fremtidige initiativer, som jeg har nævnt, tror jeg og vi i kristeligt folkeparti, at dansk landbrug trods mørke skyer i horisonten har en fremtid for sig, især må jeg sige, hvis vi kan neddæmpe den hetz, der drives mod landbrugserhvervet fra, ja, jeg må gentage det, salomiljøaktivister, som kun spiller på det følelsesmæssige register og lader hånt om virkelige videnskabelige undersøgelser som baggrund for forslag på de jordbrugsmæssige områder.

Vi, der har kendt landbruget og levet i det for 40-50 år siden, lader os på det animalske område lede af erindringen om, hvilke tanker en kø gjorde sig ifølge barndommens læsebog, og må undre os såre, men måske er det ud fra en psykologisk betragtning ganske symptomatisk som en kompensation for den reale menneskelighed i det nære samfund.

Selvfølgerlig skal vi også i landbrugspolitikken være skabende og udviklende på det miljømæssige område, men skal det være muligt, og skal det være muligt at have et landbrug i fremtiden, er jeg nødt til nu og i fremtiden at sige, at så må vi ikke fortsat lade os drive rundt i manégen af overklassens miljødisciple, havde jeg nær sagt, Rousseaudisciple, som på ganske uvidenskabeligt grundlag søger at nedvurdere landmændenes indsats.

Ove Jensen (FP):

Jeg skal her i anden omgang komme med nogle bemærkninger til det, ordførerne har sagt.

I anledning af hr. Bjørn Westh's lidt sarkastiske bemærkninger vil jeg bare gøre opmærksom på, at den forespørgsel, som vi her behandler, er stillet, før landbrugsministeren fremsatte sit lovforslag, og derfor finder jeg det helt naturligt, at den bliver behandlet først, hvad den altså også gør.

Hr. Rønholt var inde på, at regeringen med skattereformens virksomhedsskatteordning har lavet ens skatteregler for landbruget. Det er jo ikke rigtigt, hr. Rønholt, for hvis man skulle have gjort det, skulle man ganske enkelt have indføjet i lovgivningen, at landmænd var ligestillet med alle andre og kunne drive deres ejendom i selskabsform, hvis de ønskede det. Jeg vil da gerne medgive, at dette er et skridt på vejen, men det er altså ingen reel ligestilling.

Hr. Rønholt var også inde på, at landbruget skulle betragtes som alle andre erhverv. Det har jeg skrevet ned, så jeg tror, det er ordret. Det lyder meget godt, men hvorfor går det konservative folkeparti så med til at fortsætte med restriktioner og uens skatteregler? Jeg kunne næsten få det indtryk, at hr. Rønholt ikke er enig med landbrugsministeren i det, der er fremsat her. Jeg ved ikke, om det er tilfældet, eller om det var sådan, at hr. Rønholt kom til at fortale sig en gang imellem, for hvis vi kan komme dertil, at det konservative folkeparti virkelig vil skabe samme forhold for landbruget som for alle andre erhverv, er vi jo ikke stærkt uenige.

Hr. Povl Brøndsted sagde noget om, at der ikke kunne sættes arealstørrelse på det ideelle brug, og det er jeg da helt enig i, men det er bare igen en selvmodsigelse, for det er jo det, venstre gør. Venstre har stemt for i mange år, at der skal sættes arealstørrelse på, og det er også det, venstre nu vil gøre med det nye forslag, der foreligger til landbrugslov. Man vil simpelt hen have restriktioner og arealstørrelser på, man vil bestemme udviklingen.

Så var fru Inger Harms inde på, at de nye tanker, der nu var fremme om de forskellige tiltag inden for landbruget, var noget, som SF i mange år havde givet udtryk for. Jeg må sige, at jeg er helt enig i den betragtning. Det er nemlig rigtigt, at alt det, der nu bliver behandlet og sandsynligvis vedtaget om land-